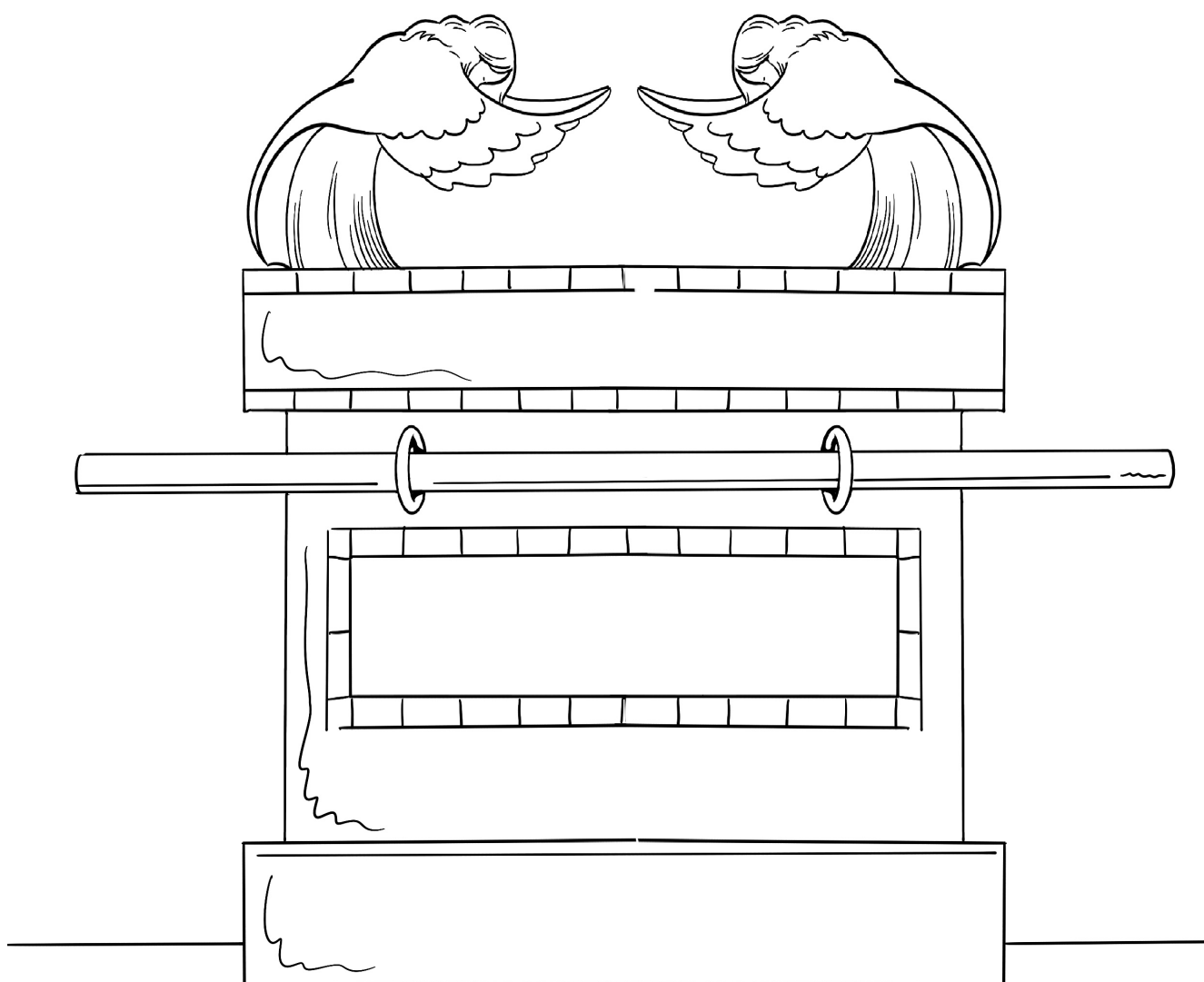

De Ark in het Heilige der Heiligen

Exodus 25:10-22 en 26:31-37

Thema: God woont hier

Doel

De kinderen ontdekken dat het dienen van de HEER heel nauwkeurig en eerbiedig moet gebeuren.

Toelichting

De HEER geeft gedetailleerde aanwijzingen hoe de Ark, maar ook de tabernakel waarin die staat gemaakt moeten worden. De afmetingen, de houtsoort, de gouden bekleding en verzoenplaat van de Ark worden vermeld. Maar ook het voorhangsel rond het allerheiligste deel van de tabernakel wordt beschreven. De beste en kostbaarste materialen. De Ark in het heilige der heiligen maakt duidelijk dat mensen niet 'zomaar' bij God binnen kunnen lopen. Behalve de hogepriester één keer per jaar mag niemand daar komen. Het is een wonder, een teken van grote liefde dat de heilige God tussen ons wil wonen en ons zijn woorden doorgeeft. Daarom moeten we Hem eerbiedig en met grote inzet dienen.

Wij gebruiken niet de naam 'allerheiligste', maar 'Heilige der Heiligen', zoals in HSV en NBG'51-vertaling.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: De kamer van God

Richtlijnen: Vertel de jongste kinderen eenvoudig dat de HEER graag wil dat er een mooie kist wordt gemaakt, waarin de stenen platen met Gods wet worden bewaard. Hij is van duur hout en bekleed met goud. Er staan ook twee gouden engelen op. De kist heet de Ark. Het beste is een afbeelding te laten zien.

Voor de Ark moet een aparte kamer worden gemaakt in Gods tent, de tabernakel. Dat is een soort kerk. In die kamer met schitterende gordijnen woont God. Niemand mag daar binnenkomen. In de rest van de tabernakel mogen de priesters komen en de gewone mensen mogen tot op het plein komen. Het Heilige der Heiligen is de kamer van God alleen.

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Eerst kloppen

Richtlijnen: Als inleiding kun je vragen of de kinderen op school de kamer van de directeur in mogen lopen. En of iedereen die in het gemeentehuis werkt zomaar de kamer van de burgemeester mag binnenlopen. Natuurlijk niet, misschien heeft de directeur belangrijk bezoek, misschien zit de burgemeester te vergaderen en kan hij niet gestoord worden. Bij de directeur klopt je eerst op de deur en wacht totdat hij open doet. En bij de burgemeester moet je eerst een afspraak maken met de man of vrouw die zijn agenda bijhoudt.

Vandaag lezen we in de Bijbel over de Ark. Dat is een mooie grote houten kist met goud bekleed en versierd met engelen. God zegt: bij die Ark woon Ik tussen de Israëlieten. Voor God wordt een huis op aarde gebouwd, de tabernakel. In een kamer met schitterende gordijnen staat de Ark. Die kamer heet het Heilige der Heiligen. Laat een afbeelding zien. Niemand mag daar komen, zelfs de priesters niet. Eén keer per jaar mag de hoogste priester één keer naar binnen. Zo groot is de Here God. De Israëlieten mag wel met God praten, ook al komen ze niet bij de Ark. De HEER hoort hen ook en geeft via Mozes en de priesters antwoord. Een bezoek bij God moet nooit iets gewoons worden, maar heel bijzonder en eerbiedig blijven.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: God woont in ons midden

Richtlijnen: Vraag aan de jongeren of je God als een vriend kunt zien. Waarom wel? Waarom niet? Vermoedelijk wordt dan al duidelijk dat je met God niet zo kunt omgaan als je met de vrienden doet. Je kunt vertrouwelijk met Hem spreken, maar er blijft een afstand.

Datzelfde zien we in dit bijbelgedeelte. God kiest een woonplaats tussen de mensen. Toch wordt Hij niet een van hen. Hij geeft opdracht een kist te maken, met goud te overtrekken en daaraan de stenen platen met de verbondstekst te leggen. Het is een voorrecht dat er een plek is waar God die in de hemel woont, op aarde wil zijn. Maar die plek is wel afgeschermd en alleen toegankelijk voor de hogepriester één keer in het jaar. Israël moet Hem met eerbied en grote inzet dienen. Het mag nooit vanzelfsprekend worden dat God bij je is; het blijft een wonder, iedere dag opnieuw.

Hoe gaan de jongeren met Gods nabijheid en heiligheid om? Bepaalt dat de woorden van hun gebed? Bepaalt dat hun houding en kleding in de kerk? Bepaalt dat hun gedrag: een christen kan het niet maken om?

Extra bijbelgedeelte: Openbaring 21:3-4

(Op de nieuwe aarde woont God onder de mensen, zoals eens in het paradijs. God lijkt daar nabijger dan nu. De reden daarvoor is dat de zonde niet meer bestaat.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het Bijbelgedeelte

Zoals vorige week al aangegeven, geeft de Here God aanwijzingen tot in de kleinste details van ons leven. Wij denken dat we wel even de dingen naar onze hand kunnen zetten, een leugentje om bestwil, of een klein beetje minder geven, dat is allemaal zo klein, dat doet niet ter zake, denken we dan. Wij vinden dat we ons moeten richten op de grote lijnen. Maar juist met het oog op de grote lijn – de bevrijding van zijn volk en het geleiden daarvan naar het door Hem beloofde land – juist daarom heeft de Here God oog voor het kleinste detail. Hij wil niet dat iets of iemand verloren zal gaan. Daarom moet je niet rommelen met gewichten of het afrekenen. Doe je dat wel, dan laat je daarmee zien dat je God als Schepper maar half serieus neemt en dus eigenlijk helemaal niet, want een beetje is niet alles.

In hoofdstuk 25, na het in het oog van het volk verterende vuur van God te zijn binnengegaan, hoort Mozes hoe hij goud, zilver en koper moet inzamelen. Ieder moet – als gold het de actie Kerkbalans! – een vaste weliswaar vrijwillige bijdrage geven, om de eredienst mogelijk te maken. Dat is jezelf wijden aan God als een levend offer, heilig en voor God welbehaaglijk. Dat is je redelijke eredienst, stelt de apostel Paulus.

vers voor vers

- 25:10vv De Ark is een houten kist, die aan alle kanten met goud is bedekt; het lijkt haast een kist in een kist. Zie de inleiding voor oog voor het detail. Opvallend ook dat het geheel statisch lijkt te zijn. Toch is het dat niet. Daar zijn de draagbalken de garantie voor. De Ark staat voortdurend gereed om te vertrekken. De Bewaarder van Israël sluimert, noch slaapt.
- 25:16 In die ark komt het getuigenis te liggen. Dat zijn de Woorden van God – bij ons bekend als de Tien Geboden, maar hier in de Bijbel worden zij steeds 'de Woorden' of het getuigenis genoemd. Het zijn twee tafels, twee getuigen dus. Elk met vijf geboden. De eerste vijf waardoor je antwoord kunt geven op Gods vraag 'Waar zijt gij?' (anders gezegd; waar ben je ten opzichte van de Here God, in welke verhouding sta je tot Hem?) De laatste vijf waardoor je antwoord kunt geven op Gods vraag 'Waar is uw broeder?' (anders gezegd; waar ben je ten opzichte van je naaste, de mens waarmee je leeft hier op aarde, in welke verhouding sta je ten opzichte van hem/haar?) Later komen er nog de staf van Aäron, die amandelbloesem had gegeven en een kommetje manna in de Ark te staan; verder is hij totaal leeg.
- 25:18vv De twee Cherubs zijn gestalten die lijken op engelen en een leeuw met arendsvleugels. Let hier goed op! Zij beelden God de Here niet uit! Zij zijn hoogstens de dragers van zijn troon, waar de woorden van het getuigenis het fundament, de basis van zijn. Bedenk opnieuw dat het wel statisch lijkt, maar niet is. De Cherubs hebben een gezicht, zoals u en ik. Zij kijken naar het verzoendeksel en zo eigenlijk ook naar elkaar. Daar waar hun blikken elkaar raken, zonder dat zij elkaar fysiek raken, daar in die oogopslag en de ontmoeting van de beide ogenparen. Vandaar spreekt de Here God. Hoe zal ik U ontvangen, hoe wilt Gij zijn ontmoet? Zo zingt het Adventslied, maar het past uitstekend bij deze ontmoeting. De ark, die kist, is geen doodskist, maar een kist van het leven, op weg en in de richting van het land dat de Here God in Zijn Woord heeft toegezegd, dat het ook voor jou zal zijn.
- 26,31vv Het voorhangsel en de wijze waarop het is beschreven, onderstreept het uiterst heilige van Gods Ark. Op z'n hebreuws gezegd: het Heilige der Heiligen. Het is zo totaal anders – zo heilig – en kan daarom nauwelijks in woorden worden gevat. Dat maakt deze tekst zo bijzonder, het wordt toch benoemd, terwijl het eigenlijk niet benoemd kan worden, zo anders; zo totaal anders dan hoe wij denken en ons de zaken in ons leven voorstellen. God maakt zichzelf bekend als degene die verzoening wil en verzoening geeft. Alle verhoudingen nieuw. Geen toeval dat in de Hebreeënbrief, de ark en het verzoendeksel – van puur goud! – zo nauw op Christus' liefde, die alle bidden en beseffen te boven gaat, betreft. En alles doet mee, niet allen goud en zilver, maar ook het koper, dat mogelijk gesmolten is van giften van minder rijk bedeelde gevers. Ook die ringen hebben een plaats aan het voorhangsel. Wanneer de Here Jezus aan het kruis sterft op het negende uur, het moment waarop in de tempel het laatste offer van die dag is gebracht onder het uitroepen van de priesters 'Het is volbracht!'. Zoals de priesters het roepen roept ook de Here Jezus dat woord aan het kruis, waarmee aan ons wordt verkondigd hoe Hij priester is, ja Hogepriester. Want wanneer Hij dan sterft, dan scheurt het voorhangsel al op grote verzoendag en de weg naar Gods verzoening ligt open. Het scheurt van boven naar beneden, dus door toedoen van de Here God zelf en niet door de priesterhand op de aarde. Christus als Hogepriester voor altijd.

Auteur: GJK

Liederen

Psalm 134

Lied 405

(=Gezang 457 LvdK)

Lied 169

Gezang 464 LvdK

Vlammetjes

Hemelhoog 237

We are marching

Youth for Christ bundel 187 (Evangelische liedbundel 506)

Weet je 't wel, je bent een tempel

Timotheüs kinderliedjes 2: 280

King of kings

Hemelhoog 606

Zoals klei in de hand van de pottenbakker

Hemelhoog 77

Van A tot Z

Hemelhoog 621

Vul mij met uw Geest

Opwekking voor kinderen 98

Lees je Bijbel, bid elke dag

Hemelhoog 382

Liefde, blijdschap, vrede

Hemelhoog 116

Auteur: PZ

De kamer van God

Inleiding

Vorige week hebben we gehoord over Mozes die bij God op de berg mocht komen.

En dat hij daar twee stenen platen kreeg, waar de regels van God op waren geschreven.

Zo konden de mensen die niet vergeten.

Vertelling

Nu gaan we verder in dit verhaal.

De Here God vertelt aan Mozes, dat er een mooie kist gemaakt moet worden. Een heel mooie kist, van duur hout. En over dat hout, moet goud komen.

Op het deksel van de kist moeten prachtige engelen van goud gemaakt worden.

Weet je waar deze mooie kist voor is? Voor die belangrijke stenen platen met regels.

Die worden hier in bewaard. In de Ark, want zo heet deze kist.

Dan is het nog niet klaar.

God zegt dat er ook nog een kamer voor de kist gemaakt moet worden.

Daarom wordt er een grote tent gemaakt: die heet de Tabernakel. Deze Tabernakel is een soort kerk.

En in deze kerk zijn een paar kamers.

Één kamer is voor de Here God, daar woont Hij. Het is een kamer met prachtige gekleurde gordijnen.

In deze kamer mag niemand komen. Die kamer is echt alleen voor God.

De kamer heet: het Heilige der Heiligen.

Dat klinkt belangrijk, en dat is het ook!

In deze kamer staat de Ark.

Het is daar altijd stil, zonder mensen. Heel eerbiedig.

Naast deze kamer voor God en de Ark, is er nog een kamer.

Deze heet: het Heilige. Daar mogen alleen de priesters komen.

Dan is er nog een plein, dat het: het Voorhof. Daar mogen alle mensen komen.

Ze komen er bijvoorbeeld, als ze iets slechts hebben gedaan.

Dan vraagt de priester voor zo iemand vergeving aan God.

Ook in het Heilige en de Voorhof zijn mensen heel eerbiedig.

Want ze zijn in het huis waar God woont.

Vragen

- In het verhaal van Mozes woont God in de Tabernakel. Waar woont God nu?
- Hoe laat jij zien dat je eerbiedig bent voor de Here God?

Auteur: SvK

Eerst kloppen

Inleiding

Wanneer de directeur van jouw school in zijn of haar kantoor zit met de deur dicht, mag jij dan zomaar binnen komen lopen zonder te kloppen?

Nee, natuurlijk niet. Misschien is de directeur wel net in gesprek met iemand of is hij of zij aan het telefoneren. Wanneer je de directeur over iets wil spreken, klop je eerst op de deur. Je wacht daarna tot er 'binnen' wordt geroepen, of 'kom maar'.

Zomaar het kantoor binnenrennen is erg onbeleefd. De directeur zal het niet fijn vinden, wanneer je dat doet. De Israëlieten hebben een opdracht gekregen van God om een plek te maken waar Hij kan wonen midden tussen zijn volk. Maar zij krijgen ook de waarschuwing om niet zomaar die plek binnen te komen lopen. De plek waar God woont is heilig. Vandaag horen en zien we hoe die plek, de Tabernakel eruitzag.

Laat de volgende filmpjes zien op You tube :

1. [Tabernacle of Moses- Messages of Christ](#) 3:51 min

2. [The Jewish Priestly garments - Messages of Christ](#) 7:14 min

In het eerste filmpje is te zien hoe de Tabernakel er heeft uitgezien. In de Bijbel staat een nauwkeurige beschrijving die God geeft aan de Israëlieten. Hoe groot en lang de tent moet zijn en hoe de inrichting ervan moet uitzien. In het tweede filmpje is de priesterkleding te zien.

Bijbelverhaal

'Levi, kom je?' De moeder van Levi staat met haar handen in haar zij te wachten tot Levi komt aanrennen. 'Ah mama, mag ik nog even kijken hoe de mannen de tabernakel aan het opbouwen zijn?' Zijn moeder frons haar wenkbrauwen. 'Als je maar belooft dat je niet in de weg loopt' 'Ik belooft het', roept Levi. Levi draait zich om en slentert in de richting van de grote omheining. De doeken die eraan opgehangen moeten worden zijn nog niet klaar. Levi kan dus zo het terrein op kijken.

Verschillende ambachtslieden zijn er aan het werk. Een timmerman is draagbomen aan het maken van acacia-hout. Een smid is bezig met het smelten van goud. Er wordt hard gewerkt. De mannen werken volgens de precieze beschrijving die God heeft gegeven aan Mozes. God heeft Mozes tot in details, tot in de kleinste puntjes, vertelt hoe de Tabernakel eruit moet komen te zien.

Een paar weken geleden had Mozes het volk bij elkaar geroepen. Ook Levi was erbij geweest. Hij had samen met de andere mensen geluisterd naar de woorden van God, die Hij door Mozes aan het volk doorgaf. Mozes vertelde de mensen dat ze de HEER geschenken moesten geven. Er werd het volk gevraagd om goud en zilver, edelstenen en koper in te leveren. Verschillende mooie kleuren wol en fijn linnen. En ook acaciahout en lampolie. Dit waren allemaal kostbare spullen die nodig waren om de tabernakel te kunnen bouwen. De mensen waren begonnen om de spullen te verzamelen. Ook Levi was spul-

len bij Mozes en zijn helpers wezen brengen namens zijn familie. Een aantal gouden armbanden, een lap mooie witte linnen stof en een kruik lampolie. Zo brachten alle families hun geschenken voor de HEER. Allemaal hielpen ze mee om de Tabernakel mooi en groots te maken. Een waardige woning voor de HEER.

Levi weet dat hij straks als de tabernakel klaar is niet meer binnen zal mogen komen of naar binnen mag kijken. De gewone mensen moeten buiten de tabernakel blijven. Alleen de priesters en de hogepriester mogen de tabernakel binnen gaan. Aäron, de broer van Mozes mag de eerste hogepriester zijn. Zijn zonen mogen priester worden. Zij werken voor God in de tempel. Zij brengen offers en verzorgen de Tabernakel zoals dat hoort. Ook zijn er nog Levieten. Dat zijn mannen die de priester helpen bij het werk dat moet gebeuren. Alle mensen die in de tempel komen werken krijgen speciale kleding te dragen.

De Tabernakel bestaat uit een voorhof met het brandofferaltaar en een wasbekken. Dan staat er in het Heilige, het eerste stuk van de tent een zeven-armige kandelaar, een tafel met twaalf toonbroden, lampen en een wierookaltaar. In deze ruimten mogen alleen de priesters komen. Daarnaast is er nog een kamer in de tent, waar niemand mag komen. Daar woont de HEER. Deze kamer heet het Heilige der Heiligen. Voor de kamer hangt een zwaar en mooi geborduurd kleed. In deze ruimte mag alleen de hogepriester binnengaan en ook maar één keer per jaar op Grote Verzoendag. Dat is de dag dat de hogepriester het bloed van een geitenbok op het deksel van de Ark sprenkelt als teken van vergeving voor de zonden van het hele volk. Heel eerbiedig.

De Ark is een kist die met goud is overtrokken. Op het deksel staan twee beelden van een engel. Die raken elkaar met hun vleugels. In de kist liggen de stenen tafelen met daarop de Tien Geboden die God aan het volk heeft gegeven.

Levi gaat iedere dag even kijken of de Tabernakel al klaar is. Want als de Tabernakel klaar is zal er een inwijdingsfeest worden gehouden. God zal midden tussen zijn volk komen wonen. Levi kan niet wachten. Wat zal dat een mooie dag zijn!

Afsluiting

Zo bouwen de Israëlieten een huis voor de HEER. De HEER kiest een woonplaats tussen zijn volk, dichtbij hen. Maar God is niet één van hen. Hij is zo groot en machtig. De gewone mensen van het volk moeten op eerbiedige afstand blijven.

Toch wil de HEER ook in jouw hart komen wonen, dichtbij. Hij is groot en machtig, maar Hij wil dicht bij jou zijn. Zet je hart maar voor Hem open en vraag of Hij er zijn woning wil maken.

Auteur: MMe

God woont in ons midden

Inleiding

Je bidt vast wel eens. Hoe doe je dat? Praat je dan tegen God alsof hij je vriendje of vriendinnetje is? Of ben je juist heel eerbiedig?

God is aan de ene kant de Vader, je kunt alles tegen Hem zeggen. Toch is hij nog steeds God, de heerser van de wereld. Het is misschien een beetje vreemd dat dat al-lebei tegelijk kan.

Vandaag gaat het verhaal hierover.

Verhaal en bijbelgedeelte

Karlijn draagt drie boeken onder haar linkerarm, houdt een glas dat ze nog naar beneden moest brengen in haar linkerhand, heeft een beker met warme chocolademelk in haar rechterhand en klemt ook nog eens een koekje vast tussen haar tanden. Ze had misschien moeten weten dat dat iets te veel was. Maar het zou anders zo veel tijd kosten...

Haar vader zit aan de keukentafel en leest een boek. Hij kijkt even op en vraagt: 'Lukt het?'

'Hm-hmm,' zegt Karlijn, terwijl ze probeert om het koekje niet op de grond te laten vallen. Ze is bezig het vuile glas op tafel te zetten zonder de boeken onder haar arm uit te laten glippen. Dat is nog lastiger dan het al klinkt. Ah, gelukt!

Maar nu wil ze eigenlijk de boeken onder haar arm anders vastbakken. En dat koekje uit haar mond halen, dat zou ook wel fijn zijn. Ze draait zich om naar de keukentafel om de beker neer te zetten, maar ze struikelt, ze bijt op het koekje, het halve koekje valt op de grond en ze kiepert de beker met chocolademelk om. De plas chocolademelk verspreidt zich gauw over de hele keukentafel. 'Hé! Pas op!', roept haar vader en hij grist de bijbel gauw van tafel.

Oeps... denkt Karlijn. *Ik had bijna de bijbel verdrongen in chocolademelk.*

'Het is ook gewoon geen goed idee om zoveel tegelijkertijd vast te pakken,' moppert haar vader.

'Sorry,' zegt Karlijn, met haar mond vol koekje.

Haar vader schudt zijn hoofd. 'Pak even een doekje en ruim het op.'

Karlijn doet dat. Ze wil zijn aandacht van haar blunder afhalen, dus vraagt ze: 'Wat was je eigenlijk aan het lezen?'

'Over hoe de Tabernakel gemaakt moest worden. Dat is de tent waar God in woonde in de tijd van Mozes,' zegt hij, als hij de vraagtekens op haar gezicht ziet.

'Een tent? Waarom zou God nou in een tent willen wonen?' In Karlijns ervaring zijn tenten plekken waar allemaal irritante beestjes en vliegen in rondkruipen, rondvliegen en rondzoemen.

'Een tent is praktisch,' antwoordt hij. 'Israël was nog op weg naar het beloofde land en reisde veel. Een tent kun je makkelijk meenemen. Snel opgebouwd en nog sneller afgebroken. Het was niet zomaar een tent. Er werden allerlei kostbare dingen voor gebruikt: zilver, verguld hout, gekleurde doeken en nog veel meer. En dat werd allemaal heel nauwkeurig uitgewerkt, precies zoals God had verteld.'

Karlijn wringt het doorweekte doekje uit boven de gootsteen. Wie had kunnen weten dat er zoveel chocolademelk in één beker past?

'Stond er nog iets bijzonders in die Tabernakel?'

Haar vader knikt. 'Ja, iets heel bijzonders. Helemaal achterin de tent, achter een prachtig doek, was het Heilige der Heiligen. Dat was de heiligste plek van de hele wereld. Normale mensen mochten er dan ook niet komen, alleen de hogepriester mocht één keer per jaar naar binnen. Daar woonde niet alleen God, daar stond ook de Ark.'

'En dat is?' vraagt Karlijn nieuwsgierig.

'Het is een soort kist, gemaakt van duur hout en helemaal verguld. Erbovenop ligt een deksel van zuiver goud, waarop twee cherubs staan, een soort engelen. En erin... erin liggen de twee stenen tafelen, stenen platen waarin de Tien Geboden zijn gebeiteld.'

Karlijn knikt. De Tien Geboden kent ze wel. 'Dat is cool.' Haar vader kent haar goed genoeg om te weten dat ze nog iets wil weten. 'Maar...?' vroeg hij.

'Maar die Tabernakel bestaat al heel lang niet meer. Waarom lees je dan hoe die is opgebouwd? Wat heeft dat voor nut?'

Haar vader glimlacht. 'Slimme vraag. God praat veertig dagen lang tegen Mozes. Hij zegt heel veel over hoe de Tabernakel moet worden gebouwd, hoe de Ark eruit moet zien en wat de priesters allemaal moeten doen. De Tabernakel is er nu inderdaad niet meer. Maar we kunnen er wel van leren dat God eerbiedig behandeld moet worden. Hij is je Vader, je kunt Hem alles vertellen, maar het is ook bijzonder dat Hij bij ons is, dat Hij bij ons wil zijn. Door de Tabernakel en alle regels die erbij hoorden, vergaten de Israëlieten niet hoe onvoorstelbaar groot God was. Hij is heilig, anders dan wie of wat dan ook. We kunnen daarvan leren dat we ook nu eerbiedig voor God moeten zijn en dat we daar best wat moeite voor mogen doen.'

Hij werpt een blik op de druppels chocolademelk die nog op de tafel liggen. 'We moeten dankbaar zijn voor wat Hij ons geeft. Geen chocolademelk op bijbels morsen, bijvoorbeeld.'

Karlijn lacht.

Slot

De Israëlieten behandelden God met heel veel eerbied. Ze bouwden een ontzettend kostbare tabernakel voor hem.

Hoe ga jij om met de heiligheid van God?

En hoe moet dat als Hij tegelijkertijd zo dicht bij jou is dat je Hem alles mag vertellen?

Auteur: RvR

God wil bij mensen wonen

Eerder (Exodus 19) hebben we gelezen dat God een heilige God is, de totaal Andere. Hij maakte zich bekend aan Mozes en aan het volk op een berg in een heftig onweer. Het volk beefde van ontzag en Mozes trad op als een 'schakel' tussen God en het volk Israël.

Deze ontzagwekkende God wil bij zijn mensen wonen. Daartoe geeft God nauwgezette instructies aan Mozes over zijn woonplek. Die instructies betreffen de bouw van de tabernakel en alles wat daarin moet staan, onder andere de ark.

De tabernakel was een rijk versierde tent en bestond uit twee gedeelten, het Heilige en het Heilige der Heiligen. Deze twee ruimten waren van elkaar gescheiden door een zwaar gordijn, het voorhangsel. Later, wanneer de Israëlieten in het land Kanaän wonen, zou koning Salomo opnieuw een woonplaats voor God maken, de Tempel. De Tabernakel leek veel op de Tempel, maar kon vervoerd worden. Het volk was immers op reis naar het beloofde land.

De Ark van het verbond was het enige voorwerp in het Heilige der Heiligen. Het was een houten kist van 1,25 meter lang en 75 cm hoog en breed. Die was volledig overtrokken met goud. In de Ark lagen de twee stenen tafelen met de Tien Geboden. In het Nieuwe Testament, in Hebreeë 9 vers 4, lezen we dat ook 'de gouden kruik met het manna en de staf van Aäron, die gebloeid had' zich in de Ark bevonden. De Ark was afgesloten met een verzoendeksel van zuiver goud. Op deze deksel staan twee cherubs, een soort engelen. Ook weer van zuiver goud.

De Ark was heilig en mocht nooit door mensenhanden aangeraakt worden. Daarom had de Ark aan beide kanten twee gouden ringen waar met goud overtrokken houten draagbomen in staken. God gaf aan dat Hij vanuit het midden, tussen de cherubs, Mozes wil ontmoeten en daar met hem wil spreken.

Opvallend is hoe nauwkeurig de instructies van God zijn. Hij heeft oog voor elk detail. Daar waar Hij wil wonen moet orde en rust zijn. Geen chaos. Het is namelijk niet vanzelfsprekend dat God bij mensen komt wonen. Immers, Hij is de heilige God, de totaal Andere. Toch kiest God er bewust voor om bij mensen zijn woonplaats te maken. Hij zoekt mensen op. Toen, in de woestijn en nu nog steeds. Ook nu heeft God nog steeds oog voor detail, want Hij wil de Heer over heel je leven zijn. Niet alleen over een klein gedeelte van leven of je tijd, bijvoorbeeld alleen op zondag in de kerk en dan door de week nog een keer op de catechisatie of de club. Nee, het is alles of niets.

Een christen mag weten dat hij helemaal en altijd gedragen wordt door God. In mooie tijden, maar ook in moeilijke tijden. Op school, de sport, thuis en in de kerk, God wil er bij zijn. Net zoals bij Jezus. Jezus' leven was geheel gericht op God. Er was geen moment in zijn leven waarop Hij dat niet was. Zelfs toen Hij gekruisigd werd riep Hij nog 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten.' Ja, God had Hem op dat moment, op het ultieme moment waarop Jezus de straf die wij verdiend hadden op zijn schouders droeg, verlaten. God zij dank kon Jezus die straf dragen en kon Hij het ook uitschreeuwen aan het kruis: 'Het is volbracht.' Door dit offer kunnen wij erop vertrouwen dat God ons nooit wil verlaten.

God heeft met Pinksteren zijn Heilige Geest gegeven aan allen die in Hem geloven. God is nu niet meer woonachtig in een ark of tabernakel. Nee, Hij is veel dichterbij. Want de Heilige Geest wil in je hart wonen. En je hart, je leven, ziet er ongetwijfeld niet zo netjes, geordend en heilig uit als de ark en de tabernakel. Dat is niet erg. God is juist op zoek naar mensen die weten dat hun leven soms een puinhoop is. Hij wil niets liever dan de leiding nemen over je leven, je rust geven en je zorgen op zich nemen. Hoe Hij dat doet? Eigenlijk op dezelfde wijze als bij Mozes, Hij wil je ontmoeten en Hij wil met je praten:

God wil je ontmoeten, bijvoorbeeld via andere mensen die je over zijn liefde willen vertellen.

Hij wil met je praten, vouw je handen maar eens in de stilte.

Hij wil je laten zien hoe je je leven zo kunt inrichten dat je steeds dichterbij Hem gaat leven, ga zijn Woord, de Bijbel, maar eens lezen.

Kortom, door bezig te gaan met de dingen die God belangrijk vindt: omgang met andere christenen (denk aan je kerk), bidden en bijbellezen, wil God orde en rust in je leven brengen, zodat je steeds meer naar Hem toe kunt groeien. Een fantastisch leven, toch?

Auteur: GW

Kerntekst: Exodus 25 vers 22

'Daar zal ik je ontmoeten, en vanaf die plaats, boven de verzoeningsplaat, tussen de twee cherubs op de ark met de verbondstekst, zal ik met je spreken en je alles zeggen wat ik van de Israëlieten verlang.'

Vragen:

- Kun je God als een vriend zien. Waarom wel? Waarom niet?
- God is Heilig. Hoe kan het dan dat Hij bij mensen wil wonen?
- Wat kun jij doen om God te ontmoeten?